

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, declarate de avocatul Igor Coban în numele părții vătămate Oxana Romeus și de avocatul Valeri Astafiev în numele inculpatului

Pogoni Adrian Vladimir, născut la 14 aprilie 1977, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Călărași 67, ap. 9.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2013 - 20.03.2014;

Instanța de apel: 15.05. - 02.12.2014;

Instanța de recurs: 01.04. - 27.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 martie 2014, Pogoni Adrian a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate Iu. Rusu, A. Șumleanski, N. Slova, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prima instanță, a constatat *în fapt* că, Adrian Pogoni la 29 mai 2012, aproximativ la ora 07⁵⁰, conducînd automobilul model „Honda Acord” n/î C MS 449 , se deplasa pe str. M. Kogălniceanu, mun. Chișinău, din direcția str. V. Pîrcălab și, ajungînd la intersecție cu str. M. Eminescu, nu a manifestat atenție sporită la circulație, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuia să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, nu a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și nu a cedat trecerea vehiculului care se apropia regulamentar de intersecție, la culoarea verde a semaforului și, ignorînd cerințele art. 20 alin 2) Regulamentului circulației rutiere și

intrînd în intersecție la culoarea roșie a semaforului, fără să se asigure a comis tamponarea automobilului model Mercedes Sprinter, n/î C MK 884, condus de șoferul D. Rusu, care se deplasa regulamentar, la culoarea verde a semaforului pe str. M. Eminescu, mun. Chișinău din direcția str. Bernardazzi spre str. 31 August, 1989, mun. Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier pasagerului O. Romeus, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2114/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale medii; pasagerului A. Șumleanski, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2109/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale grave; pasagerului L. Vieru, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2110/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale care nu se supun aprecierii medico-legale; pasagerului N. Slova, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2103/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale care nu se supun aprecierii medico-legale; pasagerului A. Chiriac, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2112/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; pasagerului A. Iosip, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2113/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; pasagerului A. Ceban, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2107/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate; pasagerului Vl. Dolgoruc, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2103/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale care nu se supun aprecierii medico-legale; pasagerului A. Kolenkovscaia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2104/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; pasagerului C. Pogoni, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2105/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; pasagerului G. Andonieva, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2111/D din 15.08.2012 i-au fost cauzate vătămări corporale medii; șoferului automobilului model Mercedes Benz Sprinter, D. Rusu, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2283 din 28.02.2012, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, în urma cărora acesta a decedat.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A. Pogoni să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

În susținerea cerințelor sale, procurorul a invocat că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, și neîntemeiat a suspendat condiționat executarea pedepsei pe termen de probă inculpatului A. Pogoni, deoarece acesta nu a conștientizat faptul că, prin acțiunile sale a comis o infracțiune gravă soldată cu decesul unei persoane și cu aplicarea vătămarilor grave, medii și ușoare părților vătămate, mai mult, nu s-a căit sincer în cele comise și nu a recuperat prejudiciul material și moral, cauzat în rezultatul accidentului rutier.

3.1. Părțile vătămate L. Rusu și O. Romeus, la fel au contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului A. Pogoni să-i fie aplicată pedeapsa închisorii cu admiterea acțiunilor civile.

3.2. Avocatul Valeri Astafiev în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Pogoni Adrian să fie achitat în temeiul pct. 3) alin.(1) art. 390 Cod de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului avocatul a indicat, că în procesul-verbal de cercetare a locului accidentului din 29.05.2012 este indicat că cercetarea s-a efectuat în prezența conducătorului auto A. Pogoni, însă semnătura ultimului lipsește, fapt care atrage nulitatea acestui act procedural. Totodată, conform conținutului procesului-verbal, examinarea a fost făcută superficial, procesul-verbal este incomplet, deoarece nu conține date referitor la urmele accidentului, în special cum ar fi caracterul urmelor, amplasarea lor pe carosabil, acostament, caracteristica acestora, urmele de mișcare și semnele de îndreptare a mișcării mijloacelor de transport implicate în accident.

Astfel vina inculpatului A. Pogoni a fost stabilită de către prima instanță doar în temeiul unor depoziții contradictorii ale martorilor, deoarece reieșind din circumstanțele producerii accidentului nici o parte vătămată nu a declarat despre careva circumstanțe, care ar demonstra vina inculpatului A. Pogoni în comiterea accidentului.

Apelantul a indicat că, urmează a fi apreciate critic declarațiile martorului R. Crudu, care a declarat că a fost martor ocular, deoarece descrierea circumstanțelor producerii accidentului și pozițiile unităților de transport înaintea producerii accidentului, diferă de starea reală și nu coincid nici cu schița accidentului rutier, astfel martorul a declarat, că rutiera a tamponat în partea din spate autoturismul „HONDA” nu corespund realității, deoarece partea din spate a automobilului nu este deteriorată, iar referitor la culoare semaforului ultima la fel nu a fost încrezută, era galben sau roșu.

La fel, în viziunea apelantului urmau a fi apreciate critic declarațiile martorului O. Lupașcu, care la fel, sunt în contradicție cu declarațiile altor martori și schița accidentului rutier. De asemenea, fiind în rîndul din față la semaforul de la intersecția străzilor M. Eminescu și M. Kogălniceanu, ultimul urma să vadă cu siguranță pe care bandă se deplasa automobilul „Honda” (acesta a declarat că pe banda din stînga), mai mult, O. Lupașcu a declarat, că din urmă, în mașină, nu a văzut pe nimeni, deoarece sticlele erau umbrite, fapt ce nu corespunde realității, deoarece sticlele din spate erau sparte în urma accidentului și persoana a treia aflată în mașină era dificil de a nu o vedea. De asemenea a declarat, că în urmă pe strada M. Eminescu nu erau mașini, fapt care este infirmat de martorii, Gh. Dîru și Gh. Talpă. Referitor și la culoarea semaforului martorul a menționat că nu era nici roșu nici galben, doar culoarea verde clipind și din aceste considerente urmează de a respinge aceste declarații, ca neîntemeiate.

Depozițiile martorilor R. Crudu și O. Lupașcu sunt combătute și prin depozițiile martorului Gh. Dîru prin faptul, că ultimul a declarat că înaintea producerii accidentului el se deplasa la o distanță de 20 m de microbuzul implicat în accident, care la rîndul său neajungînd aproximativ 20 m pînă la intersecție, a început a clipi culoarea verde a semaforului.

Apelantul a menționat, că doar la semnalul de culoare verde se permite trecerea. La semnalul verde intermitent se permite trecerea doar în timpul rezervat pînă la aprinderea culorii galbene. Fiind la o distanță de 20 m de intersecție șoferul

microbuzului implicat în accident era obligat să se oprească la semafor, deoarece unitatea de transport, care se deplasa în spatele său la o distanță de 20 m, era la o distanță suficientă pentru a evita frînarea bruscă sau alte situații de urgență.

Totodată apelantul a supus criticii și declarațiile părții vătămate O. Romeus, care inițial a dat declarații că nu a văzut culoarea semaforului la care a traversat intersecția rutiera în care se deplasa, însă peste un timp a solicitat neîntemeiat o expertiză medico-legală suplimentară, solicitând o recompensă de 500000 lei și a declarat deja, că vinovat de producerea accidentului se face șoferul automobilului „Honda”, iar rutiera în care se deplasa ea a mers la culoare verde-clipitoare în intersecție. Iar, în instanța de judecată a declarat că rutiera a mers la culoarea verde.

Astfel, declarațiile părții vătămate O. Romeus, din care rezultă, că a văzut apariția din partea stîngă de pe M. Kogălniceanu a unui automobil sur cu care s-a accidentat rutiera, și în acest moment ea a dovedit să-și apeleze cunoștința sa, urma să fie apreciat critic. Reieșind din faptul, că la intersecția unde s-a produs accidentul, vizibilitatea este redusă din cauza clădirilor și copacilor amplasați în apropierea intersecției, fizic era imposibil, adică în timp 1-2 secunde de a vedea automobilul și a efectua un apel telefonic.

Apelantul a remarcat faptul, că la solicitarea procurorului a fost audiat în calitate de martor concubinul părții vătămate O. Romeus, S. Smirnov, care a declarat că a primit un apel telefonic de la O. Romeus prin care dînsa i-a spus, că a nimerit posibil în accident. Aceste declarații demonstrează faptul, că O. Romeus ignorînd orice logică și bunul simț a încercat să inducă în eroare instanța de judecată. Din aceste considerente declarațiile date urmau a fi respinse, ca neîntemeiate.

Apelantul a indicat, că prima instanță urma să dea o apreciere cuvenită declarațiilor martorului Gh. Talpă, deoarece anume acest martor a redat cel mai exact circumstanțele producerii accidentului rutier, adică deplasarea automobilelor implicate în accident înainte de impact, locul tamponării în intersecție, mecanismul producerii impactului și urmările acestuia. Inițial organul de urmărire penală refuza audierea martorului Gh. Talpă, făcînd presiuni asupra lui de a se refuza de depoziii, menționînd că martorul R. Crudu a fost martor la producerea accidentului și vor fi luate în considerație depozitiile ei.

Așadar, martorul Gh. Talpă inițial a vorbit în fața televiziunii referitor la producerea accidentului. Apărarea a solicitat prin demersul său de a fi ridicate filmările complete efectuate de mass-media, însă organul de urmărire penală s-a limitat doar la unele secvențe, și acelea din urmă fiind transmise de partea apărării

La fel, instanța urma să i-a în considerație depozitiile părților vătămate C. Pogoni și A. Kolenkovscaia care au confirmat cele relatate de martorul Gh. Talpă. Atît la organul de urmărire penală, cît și în instanța de judecată părțile au declarat, că automobilul în care se deplasau ele a intrat în intersecție unde s-a tamponat cu microbuzul de pe ruta 110 la culoarea verde a semaforului.

Martorul Racilă Elena, care se afla în apropierea locului accidentului a declarat, că rutiera implicată în accident se deplasa cu viteză mare și a tamponat automobilul model „Honda” în partea dreaptă dinainte. Culoarea semaforului nu a văzut.

Părțile vătămate Slova Nadejda, Ceban Ala, Dolgoruc au declarat că viteza cu care se deplasa rutiera 110, era mare și cu schimbare bruscă a direcției.

Apărarea a mai indicat, că prima instanță la adoptarea soluției de condamnare, urma să i-a în considerație depozițiile martorului A. Pleșcan - inginer la SRL „Semafor-Service”, din care rezultă referitor la funcționarea semafoarelor în ziua accidentului din 29.05.2012, la intersecția str. str. M. Eminescu-M. Kogălniceanu, rezultă că, culoarea verde-clipitoare arde pe parcursul a 3 secunde, tot atât, adică 3 secunde arde și culoarea galbenă a semaforului.

Reieșind din depozițiile date de Gh. Dîru, rutiera implicată în accident se afla la aproximativ 20 metri de intersecție, când a văzut culoarea semaforului clipind.

Doar la semnalul de culoare verde se permite trecerea, la semnalul verde intermitent se permite trecerea doar în timpul rezervat pînă la aprinderea culorii galbene.

Apărarea a considerat, că la faza urmăririi penale și cercetărilor judecătorești nu s-a stabilit cu certitudine circumstanțele producerii accidentului rutier și care din șoferii implicați în accident se face vinovat de comiterea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, au fost respinse ca nefondat apelul avocatului Valeri Astafiev în numele inculpatului și ca inadmisibil apelul părții vătămate Oxana Romeus, în latura civilă.

Au fost admise parțial apelurile procurorului, părților vătămate Liubovi Rusu și Oxana Romeus, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre prin care, Adrian Pogoni a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată L. Rusu privind încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat de la inculpatul A. Pogoni în beneficiul ultimei suma de 50000 lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță examinînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Adrian Pogoni în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În acest sens, necătfînd la faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate iar partea vătămată C. Pogoni în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a refuzat în temeiul art. 90 Cod de procedură penală de a face declarații împotriva fiului, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului Adrian Pogoni în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin declarațiile succesivului părții vătămate L. Rusu; părților vătămate O. Romeus (f.d. 140-143, vol. II), L. Vieru (f.d. 161-162, vol. II), N. Slova (f.d. 140-150, vol. II), A. Iosip (f.d. 153, vol. II), A. Ceban (f.d. 164-165, vol. II), A. Șumleanski (f.d. 166-167, vol. II), G. Andonievă (f.d. 168-170, vol. II), V. Dolgoruc (f.d. 181-182, vol. II), O. Nicolaev (f.d. 171-173, vol. II), Gh. Dîru (f.d. 174-176, vol. II), R. Crudu (f.d. 183-185, vol. II), S. Smirnov (f.d. 186-187, vol. II), Gh. Talpa (f.d. 191-196, vol. II), I. Răcilă (f.d. 205-207, vol. II), O. Lupașcu (f.d. 208-211, vol. II), A. Pleșcan (f.d. 212-213, vol. II), I. Valuța (f.d. 35, vol. II); procesul-verbal de

cercetare a locului accidentului rutier din 29.05.2012 (f.d. 8-10, vol. I); planșa fotografică (f.d. 11-13, vol. I); procesul-verbal nr. 7636 din 29.05.2012 (f.d. 15, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr. 1129 din 11.06.2012 (f.d. 46-49, vol. I); procesele-verbale de reținere a transportului auto la parcare specială din 29.05.2012 (f.d. 54-55, vol. I); interpelarea SRL „Semafor Service” din 13.06.2012 (f.d. 60-61, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2104/D din 13.08.2012 (f.d. 136-137, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2113/D din 13.08.2012 (f.d. 145, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2105/D din 13.08.2012 (f.d. 153, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2112/D din 13.08.2012 (f.d. 162-163, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2111/D din 13.08.2012 (f.d. 171, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2114/D din 13.08.2012 (f.d. 180, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2109/D din 13.08.2012 (f.d. 188-189, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 27.09.2012 (f.d. 207, vol. I); procesele-verbale de verificare a declarațiilor (f.d. 9-19, vol. II); raportul de expertiză medico-legală nr. 219/D din 01.02.2013 (f.d. 40-41, vol. II); procesele-verbale de confruntare din 26.01.2013, 12.02.2013, 13.02.2013 (f.d. 67-69, 70-72, 73-75 vol. II); raportul de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014.

În continuare, instanța de apel a respins, ca nefondate și irelevante, argumentele apelantului în interesele inculpatului, precum că vina inculpatului Adrian Pogoni a fost stabilită de către prima instanță doar în temeiul unor depoziții contradictorii ale martorilor, considerând că urmează a fi apreciate critic declarațiile martorilor R. Crudu, O. Lupașcu, care referitor la culoarea semaforului au menționat că nu era nici roșu nici galben, doar culoarea verde clipind

După cum s-a stabilit, din declarațiile părții vătămate Romeus Oxana și martorilor R. Crudu, Gh. Dîru și O. Lupașcu, rezultă cu certitudine, că rutiera nr. 110 a ieșit în intersecția la culoarea verde a semaforului, iar tamponarea a avut loc în mijlocul intersecție, când ardea culoarea verde clipind.

Declarațiile nominalizate, instanța de apel le-a considerat veridice, concludente și pertinente, care în cumul cu alte probe dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de cele comise.

Astfel, partea vătămată Romeus Oxana a declarat cu certitudine, că rutiera se deplasa regulamentar și a traversat intersecția la culoarea verde a semaforului.

Declarațiile martorului R. Crudu, la fel sunt veridice și în cumul cu alte probe confirmă vinovăția inculpatului, iar solicitarea apărării de a le aprecia critic este lipsită de temei, mai mult, din declarațiile martorului menționat rezultă, *„cînd se deplasa rutiera nu era culoarea roșie a semaforului, din momentul cînd rutiera era deja răsturnată, era culoarea roșie, observase doar rutiera cînd se deplasa, nu erau alte automobile. Automobilul îl observase, doar la ciocnire. Din automobilele care erau în staționare pe str. Kogălniceanu automobilul implicat în accident, era ieșit în intersecție, fiind unicul ieșit, celelalte erau în staționare”*.

Declarațiile date se confirmă și prin declarațiile martorului I. Răcilă care a declarat, *„Cînd automobilul accidentat se deplasa, automobilul din dreapta sa stătea”*.

Astfel, din declarațiile date instanța de apel a concluzionat, că automobilul condus de inculpat a ieșit la culoarea roșie a semaforului în intersecție, în timp ce alte automobile staționau, circumstanțe, ce au fost direct confirmate de către partea vătămată O. Romeus.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apărării precum că din declarațiile martorului Gh. Dîru rezultă, *că rutiera a ieșit în intersecție la culoarea verde intermitent, fapt ce constituie o încălcare, deoarece doar la semnalul de culoare verde se permite trecerea. La semnalul verde intermitent se permite trecerea doar în timpul rezervat pînă la aprinderea culorii galbene.*

Fiind la o distanță de 20 m de intersecție șoferul microbuzului implicat în accident era obligat să se oprească la semafor, deoarece unitatea de transport, care se deplasa în spatele său la o distanță de 20 m, era la o distanță suficientă pentru a evita frînarea bruscă sau alte situații de urgență.

Instanța de apel a considerat veridice, ce corespund circumstanțelor cauzei, declarațiile martorului Gh. Dîru, din care la fel rezultă, că rutiera a ieșit în intersecție la culoarea verde a semaforului. Acesta a declarat, „...cînd semaforul începuse să clipească culoarea verde în acel timp îl solicitase un pasager care se afla în microbuz, la ce el fiind sustras de către pasager, a auzit lovitura și uitându-se, a văzut că rutiera ce se deplasa înaintea lui era răsturnată pe o mașină de model străină, semaforul avînd culoarea galbenă.

Rutiera nr. 110 nu avea viteză, aproximativ 40km/oră, deplasîndu-se regulamentar”.

Celelalte părți vătămate și martori nu au declarat contrariul, ci au relatat, că nu au atras atenția la culoarea semaforului în momentul ieșirii rutierei la intersecție, fapt ce nu dezvinovățește inculpatul de producerea accidentului.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că n-au fost apreciate cuvenit, declarațiile martorului Gh. Talpă, care inițial a vorbit în fața televiziunii referitor la producerea accidentului, deoarece acestea în cumul cu alte probe confirmă vinovăția inculpatului. Deci, din declarațiile martorului enunțat rezultă, „...în momentul cînd se afla în rutiera 155, i-a oferit locul unei doamne și în acel timp a și auzit o bubuitură, lovindu-se automobilele și cînd se aplecase să vadă, a observat că, rutiera nr.110 a lovit automobilul model „Honda”, iar semaforul deja fiind roșu și rutiera în care se afla, staționa.

Faptul indicat de martor „cînd clipea culoarea galbenă, șoferul rutei nr.155 încetinise și s-a oprit la culoarea roșie a semaforului, iar rutiera nr.110 i-a depășit” în opinia instanței de apel nu poate fi considerat drept probă pentru achitarea inculpatului deoarece, aceste declarații, în cumul cu alte probe dovedesc vinovăția inculpatului, mai mult, acel fapt, că rutiera nr. 110 a întrecut-o pe cea cu nr.155 nu dovedește, că în intersecție rutiera nr. 110 a intrat la culoarea roșie a semaforului, deoarece din probele enunțate rezultă contrariul.

Instanța de apel, a respins argumentele apărării precum că prima instanță urma să i-a în considerație depozițiile părților vătămate C. Pogoni și A. Kolenkovscaia, care confirmă cele relatate de martorul Gh. Talpă, precum că, automobilul în care se deplasau ele, a intrat în intersecție unde s-au tamponat cu microbuzul de pe ruta nr. 110 la culoarea verde a semaforului, deoarece acestea sunt rude, mama și prietena inculpatului, evident avînd drept scop de apărare a inculpatului.

Argumentele apărării referitor la declarațiile martorilor I. Răcilă și părțile vătămate N. Slova, A. Ceban, V. Dolgoruc, instanța de apel, la fel le-a găsit nejustificate, deoarece aceștia au menționat, că nu au văzut culoarea semaforului la care a ieșit în intersecție rutiera, iar mențiunea, că viteza cu care se deplasa rutiera

nr. 110 era mare și cu schimbare bruscă a direcției, din lipsa de alte probe, nu poate fi luată în considerație, acesta fiind o percepere a situației de către persoanele nominalizate (viteza mare - fără indicarea limitei și indicațiile dispozitivului respectiv), mai mult, aceștia au relatat, că pînă la ciocnire erau sustrași de la drum și nu urmăreau întru tot circulația automobilului model „Mercedes”, indicatoarele, iar acestea se completează prin declarațiile altor martori și părții vătămate O. Romeus, care au confirmat cu certitudine, cele stabilite.

Afirmațiile apărării, precum că, instanța de judecată la emiterea deciziei urma să i-a în considerație depozițiile date de martorul A. Pleșcan - inginer la SRL „Semafor-Service”, referitor la funcționarea semafoarelor în ziua accidentului din 29.05.2012 la intersecția str. str. M. Eminescu, M. Kogălniceanu, mun. Chișinău, din care rezultă că, culoarea verde-clipitoare arde pe parcursul a 3 secunde, tot atît, adică 3 secunde arde și culoarea galbenă a semaforului.

Reieșind din depozițiile date de Gh. Dîru, rutiera implicată în accident se afla la aproximativ 20 metri de intersecție cînd el a văzut culoarea semaforului clipind.

Astfel, instanța de apel a menționat, că doar la semnalul de culoare verde se permite trecerea, iar la semnalul verde intermitent se permite trecerea doar în timpul rezervat pînă la aprinderea culorii galbene.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a considerat fondate criticile procurorului referitor la blîndețea pedepsei în privința inculpatului A. Pogoni și aplicarea în privința acestuia a unei pedepse echitabile.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel, cu referire la prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a conchis, că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

În cazul supus judecării, instanța de apel la stabilirea pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, comiterea infracțiunii din imprudență, consecințele infracțiunii, soldată cu decesul unei persoane și cu aplicarea vătămarilor grave, medii și ușoare a părților vătămate, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care nu s-a căit în cele comise, nu a recuperat prejudiciul cauzat în rezultatul accidentului rutier, nu a acordat nici un fel de ajutor părților vătămate care au suferit în rezultatul accidentului rutier, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Apreciind aceste împrejurări, instanța de apel a conchis, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin aplicarea pedepsei închisorii în limita sancțiunii articolului incriminat cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani cu executarea în penitenciar de tip deschis.

Totodată, instanța de apel a concluzionat, că pedeapsa stabilită inculpatului A. Pogoni va corespunde atît principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane.

4.3. În ce privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămată O. Romeus, instanța de apel a reținut, că pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei în prima instanță O. Romeus nu a înaintat în condițiile legii acțiune civilă cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, mai mult, depunerea acțiunii civile

de către aceasta în instanța de apel contravine prevederilor art. 221 Cod de procedură penală, care expres prevede, că acțiunea civilă se înaintează în orice moment de la pornirea procesului penal ***până la terminarea cercetării judecătorești***.

Conform art. 372 alin. (3) Cod de procedură civilă, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a respins, ca inadmisibil apelul părții civile O. Romeus în latura civilă, însă aceasta nu a fost lipsită de dreptul de a înainta acțiune civilă în ordine generală în instanța de drept comun.

Totodată, cerințele părții vătămate L. Rusu privind încasarea prejudiciului moral au fost admise în parte, cu încasarea de la A. Pogoni cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul lui L. Rusu, suma de 50000 lei.

5. Avocatul Valeri Astafiev în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În susținerea cerințelor, recurentul a exprimat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor invocând următoarele argumente:

- instanța de apel la adoptarea soluției de condamnare nu a luat în considerație declarațiile părților vătămate N. Slova, A. Ceban, V. Dolgoruc precum și a martorilor I. Răcilă cu Gh. Talpă din care rezultă că viteza cu care se deplasa rutiera era mare și cu schimbarea bruscă a direcției;

- nici una din părțile vătămate nu au văzut de ce culoare era semaforul în timpul impactului;

- declarațiile părții vătămate O. Romeus, instanța de apel urma să le aprecieze critic, deoarece acestea sunt contradictorii la diferite etape a procesului penal;

- conform raportului de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014, efectuat în baza încheierii instanței de apel, nu este posibil de stabilit deplin dinamica accidentului rutier, inclusiv semnalele semaforului, viteza mijloacelor de transport la momentul intrării participanților în intersecție, din motivul lipsei metodei expertiză corespunzătoare și lipsa depistării și fixării urmelor pe partea carosabilă ale mijloacelor de transport ale automobilelor model „Honda” și „Mercedes”, mai mult, la expertiza dată, în fața expertului a fost pus la dispoziție doar automobilul model „Honda” și respectiv din acest considerent nu a fost posibil de a reflecta toate întrebările puse în fața expertului;

- raportul de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014 (f.d. 160-166, vol. III), contrar prevederilor art. art. 16 alin. (4), 66 alin. (2) pct. 31), 151 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost pus la dispoziția inculpatului în ziua ședinței din 02.12.2014 fără a fi tradus în limba rusă, fapt care a făcut imposibilă expunerea asupra acestuia, iar referitor la neposedarea limbii de stat de către inculpat, instanța de apel a fost informată.

- prin faptul, că la dispoziția expertului nu a fost prezentat automobilul model „Mercedes” pentru a da posibilitate expertului să răspundă la toate întrebările indicate în încheierea instanței de apel din 02.09.2014 (f.d. 154-158, vol. III), au fost încălcate prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, iar sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, prin urmare fiind încălcat principiul egalității armelor în procesul penal;

- instanța de apel nu s-a expus în decizia adoptată referitor la concluziile din raportul de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014;

- declarațiile martorului R. Crudu, care pretinde că ar fi fost martor ocular al accidentului rutier, sunt în contradicție cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014, referitor la dinamica producerii accidentului rutier și direcția de deplasare a automobilelor înainte de accident, mai mult, ultima a dat depoziții dubioase și în privința culorii semaforului, la care a trecut automobilul model „Mercedes”, iar prin urmare rezultă că acest martor nu este ocular și depozițiile acestuia urmau a fi respinse ca neîntemeiate;

- declarațiile martorului O. Lupașcu la fel urmau a fi apreciate critic de către instanța de apel, deoarece acestea contravin constatărilor organului de urmărire penală, concluziilor din raportul de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014 și martorilor Gh. Dîru, Gh. Talpă, referitor la poziția automobilului model „Honda” (pe care bandă se deplasa acesta), la numărul persoanelor aflate în acest automobil, culoarea semaforului în momentul impactului și la existența altor automobile în afara celor accidentate pe str. M. Eminescu, mun. Chișinău;

- martorul Gh. Dîru, fiind sustras de un pasager aflat în rutieră și care urma să coboare, nu a văzut cu siguranță care era culoarea semaforului la intrarea în intersecție a automobilului model „Mercedes”;

- instanța de apel neîntemeiat a făcut concluzii în defavoarea inculpatului prin faptul că a ales din declarațiile martorului Gh. Talpă, care nu este nici rudă nici prieten al inculpatului, doar acele declarații prin care se susține că culoarea roșie a semaforului ardea după tamponarea vehiculelor implicate în accidentul rutier în timp ce din declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești rezultă că automobilul model „Mercedes” a intrat în intersecție la culoarea roșie a semaforului;

- contrar prevederilor art. art. 260 alin.(5), 261 alin. (1) Cod de procedură penală, în procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 29.05.2012, lipsește semnătura inculpatului, sau careva mențiuni despre imposibilitatea semnării de către inculpat a acestui proces-verbal, fapt care potrivit prevederilor art. art. 94, 101, 163, 251 alin. (1) Cod de procedură penală, atrage nulitatea acestui act procedural, mai mult, acest proces-verbal contrar prevederilor art. 118 Cod de procedură penală, este incomplet, din motiv că în acesta lipsesc date referitoare la urmele accidentului rutier, în situația în care suprafața carosabilului era umedă, prin urmare instanța de apel nu a dat apreciere juridică obiecțiilor expuse în cererea de apel asupra procesului-verbal menționat;

- conform cazierelor contravenționale anexate la materialele cauzei inculpatul în trecut nu a admis încălcări ale regulilor de circulație ceea ce nu se referă și la victima accidentului rutier D. Rusu, șoferul automobilului model „Mercedes”;

- în privința inculpatului urmează să fie aplicate prevederile art. 8 Cod de procedură penală, deoarece vina acestuia nu a fost dovedită prin probe pertinente și concludente.

5.1. Avocatul Igor Coban în numele părții vătămate Oxana Romeus, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie

admisă în principiu urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În cererea înaintată, recurentul a invocat că instanța de apel respingînd ca inadmisibilă cererea părții vătămate O. Romeus, în latura civilă, a trecut cu vederea faptul, că atît în cadrul urmăririi penale cît și cercetării judecătorești, partea vătămată nu a beneficiat de asistență juridică din partea unui apărător ales din cauza stări materiale precare (la întreținere 4 copii minori, invalid de gradul II în urma accidentului rutier).

La fel, recurentul a menționat, că nici organul de urmărire penală, nici instanța de judecată, nu i-a explicat acesteia dreptul și modalitatea de a beneficia efectiv de asistență juridică garantată de stat în condițiile art. 17 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, iar prin urmare O. Romeus a fost în imposibilitate de a-și exercita drepturile procesuale de care dispune în calitate de parte vătămată și anume înaintarea acțiunii civile printr-o cerere scrisă în instanța de judecată.

Totodată, recurentul a menționat, că partea vătămată O. Romeus a solicitat să fie recunoscută ca parte civilă, cu recuperarea prejudiciului material și moral în sumă de 500000 lei, fapt constatat în procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 29.01.2013, fiind emisă și ordonanța organului de urmărire penală din 29.01.2013 de recunoaștere a cet. O. Romeus în calitate de parte civilă (f.d. 51, vol. II).

6. Pe marginea recursului declarat de avocatul V. Astafiev în numele inculpatului au depus referințe, procurorul, avocatul I. Coban în numele părții vătămate O. Romeus și partea vătămată O. Romeus, solicitînd inadmisibilitatea acestuia deoarece argumentele recurentului sunt neîntemeiate, precum și părțile vătămate A. Kolenkovscaia și C. Pogoni care au solicitat admiterea recursului înaintat, deoarece motivele recurentului se încadrează în cele prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală.

6.1. Pe marginea recursului declarat de avocatul I. Coban în numele părții vătămate O. Romeus au depus referințe, procurorul, avocatul V. Astafiev în numele inculpatului și inculpatul A. Pogoni, precum și partea vătămată A. Kolenkovscaia care au solicitat inadmisibilitatea acestuia deoarece reieșind din circumstanțele stabilite, în speță lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii recurate.

7. Examinînd argumentele recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestora, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursurilor ordinare declarate, se relevă că recurenții contestă decizia instanței de apel sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, din recursul avocatului V. Astafiev se mai subînțelege, că acesta critică decizia instanței de apel și sub aspectul pct. 8) al normei enunțate supra, care

prevede, că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, toate aceste temeiuri pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul V. Astafiev.

Instanța de recurs, menționează, că temeiul invocat de recurent - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul A. Pogoni, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Colegiul penal, reține că, instanța de apel, examinînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului A. Pogoni în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și în baza acestei legi fiind stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Astfel, pentru a ajunge la concluzia dată, instanța de apel corect a statuat pe următoarele probe: declarațiile succesoriului părții vătămate L. Rusu; părților vătămate O. Romeus (f.d. 140-143, vol. II), L. Vieru (f.d. 161-162, vol. II), N. Slova (f.d. 140-150, vol. II), A. Iosip (f.d. 153, vol. II), A. Ceban (f.d. 164-165, vol. II), A. Șumleanski (f.d. 166-167, vol. II), G. Andonieva (f.d. 168-170, vol. II), V. Dolgoruc (f.d. 181-182, vol. II), O. Nicolaev (f.d. 171-173, vol. II), Gh. Dîru (f.d. 174-176, vol. II), R. Crudu (f.d. 183-185, vol. II), S. Smirnov (f.d. 186-187, vol. II),

Gh. Talpa (f.d. 191-196, vol. II), I. Răcilă (f.d. 205-207, vol. II), O. Lupașcu (f.d. 208-211, vol. II), A. Pleșcan (f.d. 212-213, vol. II), I. Valuța (f.d. 35, vol. II); procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 29.05.2012 (f.d. 8-10, vol. I); planșa fotografică (f.d. 11-13, vol. I); procesul-verbal nr. 7636 din 29.05.2012 (f.d. 15, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr. 1129 din 11.06.2012 (f.d. 46-49, vol. I); procesele-verbale de reținere a transportului auto la parcare specială din 29.05.2012 (f.d. 54-55, vol. I); interpelarea SRL „Semafor Service” din 13.06.2012 (f.d. 60-61, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2104/D din 13.08.2012 (f.d. 136-137, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2113/D din 13.08.2012 (f.d. 145, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2105/D din 13.08.2012 (f.d. 153, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2112/D din 13.08.2012 (f.d. 162-163, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2111/D din 13.08.2012 (f.d. 171, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2114/D din 13.08.2012 (f.d. 180, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2109/D din 13.08.2012 (f.d. 188-189, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 27.09.2012 (f.d. 207, vol. I); procesele-verbale de verificare a declarațiilor (f.d. 9-19, vol. II); raportul de expertiză medico-legală nr. 219/D din 01.02.2013 (f.d. 40-41, vol. II); procesele-verbale de confruntare din 26.01.2013, 12.02.2013, 13.02.2013 (f.d. 67-69, 70-72, 73-75 vol. II); raportul de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că A. Pogoni nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1.**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de apărare este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de apărare nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f. d. 199-204, vol. III) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocatul V. Astafiev în numele inculpatului, a respectat întocmai prevederile art. art. 415, 417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Subsidiar, instanța de recurs referitor la argumentele avocatului care își focusează apărarea nemijlocit pe raportul de expertiză judiciară nr. 2008 din 27.11.2014 (*pct. 5, al prezentei decizii*), enunță, că prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2014 a fost admis demersul avocatului V. Astafiev, care a înaintat demers privind numirea expertizei traseologice pentru

elucidarea circumstanțelor în care s-a produs accidentul rutier și altor date care pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, altfel, spus pentru confirmarea nevinovăției inculpatului A. Pogoni, astfel prescripțiile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, sunt irelevante în speța dată.

În același context, Colegiul penal menționează, că chiar dacă în viziunea recurentului acest raport de expertiză judiciară a fost incomplet, prin faptul că la dispoziția expertului a fost prezentat doar automobilul model „Honda”, lipsind automobilul model „Mercedes”, totuși, acest fapt, nu a fost contestat de către apărare la etapa judecării apelului, nemijlocit după ce părțile au făcut cunoștință cu concluziile raportului de expertiză nominalizat, la fel, cum nu a fost contestat și faptul că raportul de expertiză a fost adus la cunoștință inculpatului în limba de stat, pe care inculpatul nu o cunoaște, mai mult, în ședințele de judecată a instanței de apel, inculpatul A. Pogoni a fost asistat de interpretul D. Guzun, care în baza art. art. 311, 312 Cod de procedură penală, a fost avertizată de răspundere ce o poartă pentru traducere intenționat falsă (f.d. 199-205, vol. III).

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul I. Coban.

Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanței, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul avocatului (pct.5.1. din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.3. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind acțiunea civilă înaintată de partea vătămată O. Romeus în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, ținînd cont de prevederile art. 221 Cod de procedură penală, art. 372 alin. (3) Cod de procedură civilă, conform cărora acțiunea civilă se înaintează în orice moment de la pornirea procesului penal ***pînă la terminarea cercetării judecătorești***, și, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții.

Astfel, instanța de apel corect a respins, ca inadmisibil apelul părții civile O. Romeus în latura civilă, iar argumentul apărării prin care se susține că părții vătămate O. Romeus, nu i-au fost explicate dreptul și modalitatea de a beneficia efectiv de asistență juridică garantată de stat, instanța de recurs îl apreciază critic, deoarece potrivit ordonanței din 29.01.2013 (f.d. 302, vol. II) prin care O. Romeus a fost recunoscută în calitate de parte civilă, conform art. 62 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală i-a explicat drepturile și obligațiile părții civile în cadrul

urmăririi penale, iar prescripțiile art. 17 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, în speța dată au fost respectate.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor declarate de avocatul V. Astafiev în numele inculpatului și de avocatul I. Coban în numele părții vătămate O. Romeus, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Igor Coban în numele părții vătămate Oxana Romeus și de avocatul Valeri Astafiev în numele inculpatului Pogoni Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe ***Pogoni Adrian Vladimir***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev